
Summary

THIS BOOK PRESENTS AN OUTLINE of the dialogical philosophy of style and it consists of three chapters. The first chapter, *Literature and style*, introduces the concept of philosophy as a story and presents an analogical approach to dialogue. According to Nietzsche's *The Joyful Wisdom*, style constitutes a comprehensive, coherent outlook on life: living in harmony with oneself and the world. Following Genova, the signature and meaning-expressing conception of style are considered in comparison with Sontag's approach to style from the dialogical point of view. The chapter ends with the concept of style as editing, and in this context I present the notion of attention in the sense employed by Weil. The second chapter, *Attitude: Freedom And Flexibility*, advocates establishing harmony with both oneself and with others, in accordance with the ideas of Thibon and Pronzato, and briefly examined styles of education. Integrity as a criterion of a refined style is based on the moral dimension. In consequence, coherence and clarity lead to an individual style that paradoxically excludes competition. The issues of spontaneity,

originality and improvisation are discussed. The final question of flexibility – within the art of life, which is the art of war – is considered, since a fight for one’s style constitutes the greatest victory. The third chapter, *Abundance and Joy*, is about pluralism and presents creativity from a dialogical perspective, with special emphasis on Freire’s notion of “untested feasibilities” and on appreciation instead of appropriation. The issue of abundance is crucial to the proposed dialogical concept of style. Style as an important contribution to wisdom as a technology of the good life is discussed, and some examples of contemporary applications of the dialogical philosophy of style are presented.

Keywords: style, philosophy of dialogue, freedom, abundance, harmony.

Streszczenie

Wolność i obfitość: dialogiczna filozofia stylu

KSIĄŻKA PRZEDSTAWIA ZARYS dialogicznej filozofii stylu i składa się z trzech rozdziałów. Rozdział pierwszy *Literatura i styl* wprowadza pojęcie filozofii jako opowieści oraz pojęcie analogii jako kluczowe w dialogice. Według *Wiedzy radosnej* Nietzschego styl stanowi całościową i spójną wizję życia – w zgodzie ze sobą i ze światem. Rozdział pierwszy zawiera również omówienie dwóch podstawowych koncepcji stylu w ujęciu Genovy oraz zestawia je z podejściem Sontag w perspektywie dialogicznej. W tym kontekście przedstawione jest także pojęcie uwagi według Weil. Drugi rozdział *Postawa: wolność i elastyczność* postuluje budowanie harmonii z jednej strony ze sobą oraz z innymi według Thibona i Pronzato oraz krótką charakterystykę dwóch podstawowych stylów edukacji. Wyrafinowany i dojrzały styl opiera się na spójności i klarowności. W konsekwencji indywidualność paradoksalnie wyklucza współzawodnictwo. Omawiane są również kwestie spontaniczności, oryginalności

oraz improwizacji. W końcowej części rozdziału rozważa się zagadnienie elastyczności w kontekście sztuki życia jako sztuki wojny, gdyż walka o swój styl stanowi największe zwycięstwo. Rozdział trzeci *Obfitość i radość* dotyczy pluralizmu i przedstawia kreatywność z perspektywy dialogicznej ze szczególnym naciskiem na pojęcie „niesprawdzonych możliwości” Freirego. W takim ujęciu trafna ocena wyklucza postawę przywłaszczania stylu. W proponowanej dialogicznej koncepcji stylu kluczowe jest pojęcie obfitości, ponieważ kształtowanie stylu stanowi ważny wkład w mądrość rozumianą jako technologia dobrego życia. W tym rozdziale przedstawiono również przykłady współczesnych zastosowań dialogicznej filozofii stylu.

Słowa kluczowe: styl, filozofia dialogu, wolność, obfitość, harmonia.